

N:o 27.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 19 mars 1901.

— — — — Andra Kammaren den 20 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion
angående ändring af 117 § i Kongl. Maj:ts förnyade
nådiga stadga om skiftesverket i riket den 9 november 1866.*

(Laguskottets utlåtande n:o 15.)

Till Konungen.

Vid innevarande riksdag har enskild motionär väckt förslag derom, att uti 117 § i Kongl. Maj:ts förnyade nådiga stadga om skiftesverket i riket den 9 november 1866 skulle stadgas skyldighet för ledamot i egodelningsrätt att vid viss ålder afgå från denna sin befattning.

Riksdagen har funnit omförmälda framställning, vara förtjent af beaktande.

Äfven om fall gifvas, då en person vid mycket hög ålder bibehåller sin fulla kroppsliga och andliga styrka, torde dock regeln vara, att ålderdomens annalkande medför en begynnande nedsättning i kroppens och själens förmögenheter, som väsentligen förminskar möjligheten att på ett tillfredställande sätt fullgöra magtpåliggande värf i det allmännas eller enskildas tjenst. Detta af erfarenheten bestyrkta förhållande har ock föranledt staten att för flere af sina embets- och tjenstemän fastställa en viss åldersgräns, då afgang ur embetet eller tjensten ovilkorligen och utan afseende å omständigheterna i individuella fall måste ega rum.

Denna princip torde efter Riksdagens mening böra vinna tillämpning jemväl å ledamöter af egodelningsrätt, i all synnerhet som den dessa

ledamöter åliggande tjänstgöringen, till följd af långvariga och vidlyftiga förrättningar ute å marken, ofta är af mycket ansträngande art.

Det må visserligen inrymmas, att genom fastställande af en viss åldersgräns för egodelningsrättsledamots tjänstgöring, egodelningsrätterna komma att gå förlustiga en viss fond af insigt och mognad erfarenhet, men denna olägenhet uppväges efter Riksdagens åsigt till fullo af den större energi och det mera lifliga intresse, som tillföras rätterna med de personer, hvilka träda i de afgångnas ställe.

Uppmärksammas bör äfven, att de till egodelningsrättsledamöter eljest lämpliga personer genom en tidigt börjad sysselsättning med jordbruk och skiftesfrågor kunna antagas hafva vid yngre år än tjänstemän i allmänhet förvärfvat den för sysslans utöfning nödiga erfarenhet.

Riksdagen får alltså anhålla att Eders Kongl. Maj:t täcktes taga under öfvervägande, vid hvilken ålder ledamot af egodelningsrätt lämpligen må vara skyldig att från sin befattning afgå, samt för Riksdagen framlägga det förslag till lagbestämmelse härom, hvartill förhållandena kunna gifva anledning.

Stockholm den 20 mars 1901.

Med undersätlig vördnad.
